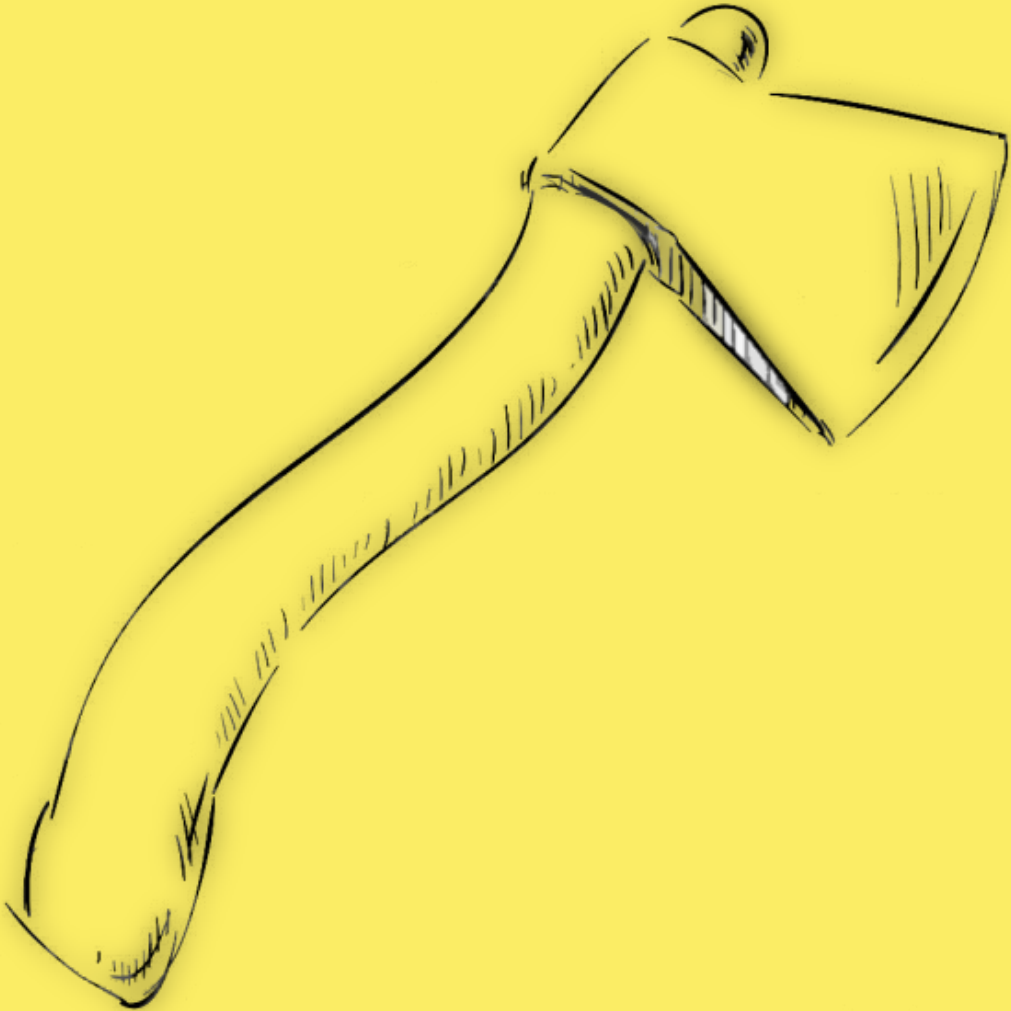

sayı eksi altı - mart

paha biçilemez

fütursuz

fanzin

ralulofed ucununos

sonuncu defolular

müşkülpesent taraflarınıza taraf
olmaya geliyoruz

yazdığınız yazdığınızı sandığınız
ve adına yeraltı dediğiniz
fanzinlerin sayfaları kadar
inceltmeye geliyoruz ruhlarınızı

ruh demişken

ruhunuz yeraltına musalla taşı bile olamayacak kadar kaliteli
yeraltından değil madenin keşfedilmediği işlenmeye yüz tuttuğu
münferit diplerden geliyoruz

binevâ küflü yazılarınıza zeytinyağı dökmeye
geliyoruz

çoğunluğumuza azınlık katmaya yeki değil hiçliği saymayı
unutarak geliyoruz

sırtımızdan düşen bin parçayla geliyoruz

merdivenleri çamurlu ayaklarıyla tırmanmayı topluma biat etmiş
rutubetli kafaların nemli sözlerine tapan onu yaşantı öncülü
sayan varsayımlarınızı varlığınıza armağan etmeye geliyoruz

peki niye yazıyoruz

iyiyi rahatsız etmek kötüyü haklı kılmak için yazıyoruz yok
etmek çok etmek için yazıyoruz

iğrençliğin değerine değer katmak klişeleri yıkmak bombalamak
için yazıyoruz

yeni yeraltı edebiyatını inşa etmek için sözü ve dinamitleri
ortak vakitte fitillemek için yazıyoruz yıkmak ve yerine
yenisini koymak için

bozmak dağıtmak çürütmek için yazıyoruz

çıkın şu aralıktan görmüyor musunuz

yazıyoruz

neyse defolu öncüllerimiz

kuralsızlığı demirbaş kural kabul eder
güzelliğin sadelikte gizlendiğini düşünür
büyük harfi dışlar bünyesinde barındırmaz
sonuncusu olan bu ebedi topluluk bugüne ve yarına tepki
düne olan saygısıyla saygı duyulmayı bekler
sonuncu defolu okunduğunda kendini bulan herkesindir
ölçsüzlüğü öncül kılar kafiyeyi duyguda besler
şair anlatılanı değil anlayanını hedefler
soyut nesnelere canlılık katar
kendinden bir şeyler barındırdığını düşündüğü her konu
hakkında mutlaka bir söylemi vardır

peki neden sonuncu defolular

her zaman söylediğimiz ve söyleyeceğimiz gibi sonuncu defoluyu
sonuncu defolu yapan geçmişe tepki değil saygı günümüzde
şairliğin adını kirletmiş kimlik şairlere dur demeye geldik ve
hatta kimliksizlere kimlik kazandırmaya çivisi çıkmış dünyanın
defosunu yapmaya geldik içimize attığımız yutkunduğumuz yırtık
cümlelerimize yaptığımız defoları anlatan ve katili olduğumuz
harflerin anısına kurulan bu ebedi hareketin özgür düşünebilen
kimselere ihtiyacı vardır bizim değil sözün özü bu akım onu
üstlenen sırtlayan herkesindir şimdilik bu kadar yeterli en
kısa zamanda buluşabilmek dileğiyle

tatlı rüyalar benim en güzel gecem

şu an sen o güzel gözlerini göz kapakların ile saklamış çoktan rüyalara dalmışsındır ben gözlerimi tavana dikmiş seni düşünüyorum eskiden gecelerim karanlık dar ürkütücü olurdu ama bir miladım oldu artık benimde gecelerim bile huzur verir oldu bana şükür

şükür ki nihayetinde bir insana tamamen güvenebiliyorum onun mutluluğu benim mutluluğum olabiliyor ve yine şükür ki onunla sadece dünya hayatı değil nasipse onlu cennet istiyorum

inkişafım oldu kendi kendime baş kaldırışım iç devrimim dönüşümüm oldun bir yaşama sevinci gülümseme kaynağım oldu maddiyattan sıyrılıp maneviyata dönüşüm oldun sana ne kadar teşekkür etsem az aslında senden önce seni yetiştiren verilen emaneti bu yaşa kadar hakkı ile yeşertmeye çalışan ailene ne kadar teşekkür etsem az ben henüz teşekkür edemiyorum ama sen onlara benim için çok çok teşekkür et onların emanetini elimden geldiğince gücüm yettiğince sol yanımda durmadan atan kalbimde hakkıyla taşıyacağım inşallah

inanıyorum ve iman ediyorum ki senin ile hakkı ve helali ile çok güzel günler geçireceğiz şöminemizin başucunda saatler günler aylarca şiirler okuyacağız beraber yemekler yapacağız sen kavanozu açamayıp bana uzatacaksın ve yine beraber ağlayıp beraber güleceğiz

çok şükür ki allah seni bana nasip etti ve benim tövbelerimi kabul edip bana mükafat olarak senin gibi hayırlı bir eş nasip etti bu hayırlı gecenin sabahında allah hayırlısı ile içimi dökmeye niyet ettiğim ve tam olarak dökemediğim yazıyı aylar sonra kendi evimizde el ele diz dize beraber okumayı nasip etsin inşallah

allah hayırlısı ile seni bana nasip etsin hayırsız ise de bu güzel gecenin yüzü suyu hürmetine seni benim beni de senin hakkında hayırlı eylesin inşallah

cann

rahmet yağmurları rızık denizini doldururken
ayaklarım uzanmış
kaptanın sehpasına
ve eylüle aşık o biçare adam
aydın
landı
can
landı
4 mart da

d1hh

mukadderat

bugün bitmeden
zengin oluyorum
nasıl olacağını karıştırma şimdi
yarın da
güzelim bir kadınla evleneceğim
çenesi düşük bir kadınla
sonra kapıya bir araba çekeceğim
balkonlu ev alacağım üst katlardan
atacağım bacağımı bacağımın üstüne
adaları izleyeceğim
vay anasını satayım
zengin oluyorum
gün bitmeden
yarınsa
allah kerim

ufuk türkyılmaz

15.10.15

kanadı kırık melekler
atom bombası gibi düşerken yeryüzüne
sen daha beni öldürmemiştin
şimdi ise çürümeye başlamış
bir ceset gibiyim
sensizlik yerken bedenimi
gece üzerime örtülmüş bir toprak gibi
ruhumu sıkıştırıyor
şimdi bileğimdeki nota defterine
yalnızlık şarkıları kazıyorum
mücahir bir ölüm
misafir oluyor dudaklarıma
sonra o da bu izbe banyoda
terk edip gidiyor beni
tamam kabul tanrım
suçluyum
daha derin kesmem gerekirdi
bileklerimi
fakat çok derin kesersen
sigaramı tutamam
belki o da bu yüzden gitti
onun için daha fazla ölemediğimden

tutuk diller

süslü kelimeler yetmez insanlara
fütursuzca konuşacaksın mecalin kalmayınca
öyle baharlara aldanıp seher vakti avutulmaktansa birkaç sözle
günleri sayacaksın küfürlü gecede

geçmişten bir anı sanki yaşantım
anlaşılmamak boynuma geçirilmiş ilmik
ne çok yürümüşüm bu yol da sanki hiç kurumamış gibi ıslağım
hala

hala az kaldı diyorlar varılmaz diyara
ne han var ne yolcu ne iz var ne kolcu
ahbap olmuş umut simsarı birkaç yürek
savruhdum soldum tende ne güneş var ne gölet
tabelası yamuk kalmış kentin insanları buruk
ne gülen var ne soran sarılmış etrafı kor bir tabut
tepeleri soyut ne çoban var ne kurt

bağlanmış kör kader sevilen bilmez umut
ne bilen var sevdayı ne duyan dillerinde kalmış tek umut
kısmet deyip unut

aşamadığım gözler çiğnemiş bedenimi
kelamıyla meczup bırakmış kalemi
sahilleri yaman olur yüreğin puslu teması
günleri aşar sözlerin kalır duygu da yarası

on yedilik kardeşim

biricik kardeşime sevgilerle

acıyor yaralarım

bedenlerim

on yedilik kardeşlerim yakışmıyor

dirilmesi gerekiyor

ayazları biralarını ecelleri tokuşturmak gerekiyor

dayanamıyorum

buğulanmış sokaklardan sokak manzaralarından

kutsanmanı diliyorum acıyorum

on yedine kardeşliğimize

kahpe cellada bir yumrukta ben atmak istiyorum

bileklerimden akanları özleminle siliyorum

gitme on yedinde kuş olup

gitme

gideceğiz uzaklara beraber

düşüneceğiz güzel sözlerini

yudumlanmış alkolleri düşüneceğiz motorlu gökkuşaklarını

gitme acıyor rüyalarım

seviyorum seni

kardeşliğini sırlarını öz benliğini

sustukça kanıyor dudaklarım

alevi anıyor içim sokaklarda attığın

yumrukları da at cellada

benim için

bir umut

bir umut
aslanın ağızında
aç aslanın
yiyip bitiriyor ne varsa
sana kalan
artıkları

her gün
altın kapta
götürüyorsun yemeğini
bıkmadan usanmadan
nasıl olsa
bir umut
belki toktur

kadir aksakallı

hapşırık

bugün bi delilik yapıp
ilk defa şiir yazayım dedim
ya da o beni yazsın bunu deneyen ahmakların arasına kim bilir
ne demiş şair
yazmak hapşırmak gibidir geldi mi tutamazsın
sen de hapşırık gibiydin
geldin
tutamadım
girdin içime istemsizce
biliyorum geçmeyecek bu hapşırık
ve sen ağızımdan çıkan mikrop
bulaşacaksın bir gün birine
ama ben ömrüm boyunca seni hapşıracağım

şükriye bana ve dışarıya dair 11

biz çıkarız dışarlara hep dışarlara kanımız
çeker bizi
kopardıkça damarları kanar ha kanar da
geri dönmekle mümkünüz kızımızla
değil sancımız alır bırakır yıllar vardır kendi aramızda
sonra kız gelir erkek gelir giderler ayrı
damarlar tamir olur tanrı nerededir
eldedir zihindedir içimizdedir ve
çıkamız çeker bizi mümkünüz dışarıda
ve el ve zihin ve içimiz ve dışımız
birleşir insandan çocuk
olur dadanır ağaca
ve el ve zihin ve içimiz yozlaşır
uzaklaşırken dalgın
dalgın basar taşta
oysa şükri gelir gözlerinde
erikler yazlaşır dışımız içimizi
boğar erkek ve kız çocuklar varlar dizlere konmuş
kafalar ve mavi oyunlarda ben alırım çocukları saklar
çiçek yaparım getirir parça parça
içimden atar mümkün kılarım
kızımızı ama bir ses döner de döner
fezada

serius et quam cogitas

hande nur

yaşanmışlık

hava o kadar tatlı ki
bir bakış yetiyor anımsamaya
verilen kararlara şaşmaya
pişmanlığa keşkelere
bak anımsıyorum
meyveli kokuları tatlı heyecanları
o koşuşturmacaları
bak keşke diyorum
keşkeliğimde boğuluyorum
boşluğumda yüzüyorum
ama hatırlıyorum üzülüyorum da
bazen hatırlamaya seviniyor
bazen gözyaşı döküyorum
ah bazen o aptal hallerime gülüyorum
mutlu oluyorum sonra geri dönüyorum buraya
açıyorum gözlerimi
kokular burnumda pişmanlık ruhumda
keşkeler kalbimde
hasret
hasret yaramda
acım sigaramda
yaşanılanlar mı
yaşanılanlar sayfamın üzerinde
orda kimsesizce duran yürekten akıtılan yaşlarda

kelimeler

uçmama engel olan kalbimi soğutan
ruhumu bedenimden uzaklaştıran
yaşamayı unutturup yalnızlığımı unutturmayan

anlaşmak isterim barışamadığım kelimelerle
kabullendirmek isterim yaşamımla onları
ruhum bedenimle bir olsun diye

dilim sadece bir et parçası
zihnim yüreğimi açığa vurduğunda
hareket eder sonra durur
düşünürüm anlaşılman
bilirim söyleyemem
isterim ama istenilmem beklediğim zamanda
anlatmak isterim anlamsız yaşamımla rengimi
başaramam

minik

yalnız

karanlığın ağıdalı ahengi
istemez

sabah güneşi vursun sırtıma

ellerim ceplerimde

adımlarım

tek başına

istabulda

kuyruklu yıldız

sevgili güneş

sana uzun zamandır güneş diyorum içimden beni ısıttığını aydınlattığını geçmişinden ötürü yaşlandığını uzak kaldıkça göz kamaştırıcılığını yitirdiğini düşündüm hep seni düşündüm ve seni yazdım kendime bu sefer ise sana beni yazacağım sürekli güneşi düşünen aydan bahsedeceğim sana ay ne yapar sevgili güneş şekil değiştirir öncelikle hayır şekli aynı kalır sadece farklı parlar bu ayı dengesiz yapar mı sence ışığının kaynağı sevgili güneş nasıl parıldadığımıza çok aldanma gözlerini kısarsan aynı kaldığımı döngülerim olduğunu göreceksin ben sen yokken de varım aslında varoluşumun sebebi değilsin ama parlamamın sebebisin o nedenle senden kopmak gelmiyor hiç içimden ben gecede gündüzde yanında olmak istiyorum ama sen varken ben görünmüyorum sevgili güneş senin kadar parlak olmaya gücüm yok sessizce akşamı beklemek benim görevim akşam olmak üzereyken gökyüzünü paylaştığımız bir an oluyor dünyaya birlikte bakabiliyoruz işte o anları çok seviyorum gece ve gündüz anlamını yitirdi benim için artık sadece bu anları bekler oldum kısa sürüyor seninle her şey bu kadar parlak olmak zor olmalı sonra sen gidiyorsun zaten ben senden aldıklarımı parıldamaya ve yıldızlarla sohbet etmeye devam

c esin

e karşı söyleniş

ama kimseye teslim olma telaşsız açık ve seçik konuş her zaman başaklara ve başkalarına da kulak ver bir basak aptal ve cahil olduğunda bile dinle onu çünkü dünyada herkesin bir hikayesi var

basmasın ayakların sularına yalnızlık topraklarınının

kırılmasın herhangi bir kalp ve oyuncak portakal koksun her yer ve konmasın kuşlar artık yollarına koymasın kimse kuşları yollara

nilgün öldüğünden beri cesaret edemiyor kuşlar kaldırımlarda yürümeye daralmasın göğüsler kafeslerinde bozulmasın artık nehirlerin morali bayılmasın o adam her aksam kaldırımın orta yerinde teslim olma kimseye

telaşsız ve açık seçik konuşma hiçbir zaman başaklara ve başkalarına da kulak verme

yalnızlığın öpsün seni bir tek bir de ben kalmasın para üstünü almayan yolcular

gelmesin de zaten gidenler geri patlasın o geminin tekerleri değsin tüm krizlerin tuttuğu nöbetlere bıraksın çişçi gelenler altlarına

linç kalbin bilinçli körlüğüdür

kanasın yaralar tuz dökmeden ve kurusun insanlar kansızlıktan

hoş daha ne kadar kuruyabilirler bilinmez kopmasın telleri o kemanların

kanser olalım tüm insanlar ki toplu ölüm göç sayılmaz karanlıklarımızın ışıkları yansın

doğmasın ay güneş tekrarı olmasın tüm bunların

sen beni ben seni bir kere sevelim

yetsin

uranüs

ne kadar dönersen dön dünya kadar dönemezsin

biliyordum evet
böyle bir tutulum olacađdı
teğet geçecekdi zaten o gezegen
ama rahat durmadı öbürkiler
tenhada önünü kestiler
bir süper novanın ben süper sítarım diyeceğini onun kibrinden
anlamışdım
gezegene kafa tutacađdı
amma haklıydı
kuyruđuna bastılar garibimin
düştün gözümde venüs
alacađın olsun uranüs
değer miydi olum
boş olum buralar dut falan da yok
size de kalmaz çoktan parselledi süper güç buraları
sıra ondaydı
pür dikkat kesilmişdi
kaysındı artık onlara
deymez dedi
herkesle plütonlaşp kimseye yağmadı terbiyeli bi
arkadaşımızdı vesselam

maktûlî

aylak ruhlar

boş bırakılmış topraklar gübreli ve bereketli iseler yüz bin çeşit otlarla dolar yararlı olabilmeleri için onlara kazma vuruyor ise yarar tohumlar ekiyoruz kadınlar kendi baslarına kalınca biçimsiz bir takım et parçaları çıkarırlar sağlam ve tabii bir vücut yaratabilmeleri için bir tohum almaları gerekiyor ruhlar da böyledir onları bir fikirle uğraştırıp dizginlerini tutmazsanız uçsuz bucaksız bir hayal dünyasında başıboş öteye beriye dolaşıp dururlar böyle bir aylaklık içinde ruhların kurmadığı hayal düşmediği kuruntu yaratmadığı gariplik kalmaz

velut aegri somnia vanae

*finguntur species**

quisquis ubique habitat maxime

*nusquam habitat***

hayatımın son yıllarını elimden geldiği kadar kaygusuz ve salt kendi rahatını düşünerek geçirmeye karar verip de köşeme çekildiğim zaman ruhuma edebileceğim en büyük iyiliğin onu tam bir başıboşluk içinde bırakmak olacağını düşünmüştüm bırakayım kendi kendisiyle söylesin kendi içinde kendi halinde kalsın demiştim yasım beni daha ağırbaşlı daha olgun bir hale getirdiği için bunu artık kolayca yapabileceğimi umuyordum fakat görüyorum ki

*variam semper dant otia mentem****

istediğimin tersine ruhum yularından kurtulup kaçan bir at gibi kendini daha fazla yoruyor kafam durup dinlenmeden hiçbir sıra hiçbir ilinti gözetmeden öyle garip fikirler öyle saçma sapan hayaller kuruyor ki ilerde bunların manasızlığını ve acayıplığını görüp kendinden utansın diye hepsini kaydetmeye başladım

michael de montaigne

*sayıklıyan hastalar gibi boş hayaller kurarlar - horatius

**her yerde olan hiçbir yerde değildir - martialis

***ruh başı boş kalınca türlü türlü hayaller yaratıyor - lucianus

ŕiir yazın

yazinyollayin@gmail.com

veya

@futursuzfanzin